

ansigt. Det gælder ikke bare de lande, der er medlemmer af EU, men gælder jo også Polen og Ungarn, som er på på vej ind.

Jeg har læst i nogle aviser dernedefra – jeg må sige, at det er derfra, jeg har det – at opinionsmålingerne dernede nu viser en kæmpe modstand mod EU, bl.a. i Polen og Ungarn, på grund af det her.

Men jeg må da sige til statsministeren, til de 14 stats- og regeringschefer: Det, man har fået ud af det her, ja, det er, at vi har fået sandheden på bordet om, hvad det er, EU vil på længere sigt, og det skal nok også give sig udslag, når vi skal til at stemme til efteråret.

Vi i Frihed 2000 vil selvfølgelig stemme for den vedtagelse, som vi har fremsat sammen med Dansk Folkeparti.

Frank Dahlggaard (UP):

Statsministeren sagde, at den, der tier, samtykker, og at vi, Danmark, ikke skal tie.

Nej, det skal vi ikke, men man kan godt sige noget og blande sig i forholdene andre steder end lige i Danmark, uden at der skal trykkes på aftrækkeren og man skal iværksætte sanktioner, som f.eks. vil forhindre kyndige og ordentlige østrigere i at få internationale topposter.

Vi skal ikke tie, men på forhånd at iværksætte sanktioner over for Østrig, som er et demokratisk land, og som har sin egen ret til at danne en regering, uden at der overhovedet er foretaget noget, som strider mod demokrati og menneskerettigheder, sanktioner, som derfor ikke ville kunne foretages inden for rammerne af EU og EU-traktaten, og som man derfor kører uden for, er ikke godt.

Jeg kan især tilslutte mig det, der blev sagt af ordføreren for Det Konservative Folkeparti, men også det, der blev sagt fra Kristeligt Folkepartis og faktisk også især SF's side. Jeg synes, det var kloge ting, der blev sagt.

Så vil jeg føje én ting til: Østrig er et af de 11 eurolande, der er gået med i den fælles EU-mønt, og nu bliver man altså ikke bare mobbet, men sanktioneret af de andre lande, og det kan få uheldige følger for dem, der synes, at den euromønt er så god. Den internationale finansverden kan jo meget let tænke, at kan man ikke enes om den ene ting, så kan man nok heller ikke om den anden ting: pengepolitik, rente, valuta og økonomi, og det er ikke noget, der gavner euroen. Jeg siger det bare. Jeg er ikke nogen tilhænger af den valuta og slet ikke af, at Danmark skal deltage, men det er aspekterne.

Og hvordan kommer man nu ud af en situation, hvor man har anbragt Østrig i skammekrogen, et demokratisk land, som ikke har foretaget sig noget som helst forkert? Man har sagt, hvad man skulle sige. Danmark har også sagt det. Men man er gået videre og har bragt sig selv i en situation og har bragt Østrig i en situation, som ikke er rimelig og ikke er fornuftig.

Jeg kan tilslutte mig det forslag til vedtagelse fra seks partier, som handler om én ting, nemlig at give statsministeren og regeringen en næse i håndteringen af denne sag. Det øvrige og vigtige om, hvordan man kommer ud af den situation, man har bragt sig i, nemlig ved at ophæve sanktionerne over for Østrig, er jo det, som næste punkt på dagsordenen handler om.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det var en spændende debat i dag, som på mange strækninger samlede kræfterne om det principielle, om det vigtigste, om hvad det er, vi er i gang med, og hvor vigtigt det er, at vi nu ikke ryster på hånden, når det gælder opbygningen af fælleseuropæiske humanistiske holdninger og ideer.

Jeg vil tillade mig at sige, at bortset fra Dansk Folkeparti, hr. Frank Dahlggaard og FRI og måske enkelte andre røster, var der vel egentlig ikke partier, som kunne forestille sig, at Danmark ikke skulle være deltager i den gruppe europæiske lande, der klart har markeret deres sammenhold omkring de fælleseuropæiske værdier. Jeg har ikke hørt andre partier tage direkte afstand fra det, men ellers må man jo gøre mig opmærksom på det.

Det er klart, at man kan have andre holdninger til håndteringsspørgsmålet og til, hvornår aktionen i givet fald skal ophøre, og hvordan man kom i gang med den, men når vi nu taler om selve situationen, har jeg ikke hørt nogen partier indtage andre holdninger end dem, jeg her giver udtryk for, og det er jeg, må jeg sige, temmelig glad for, for det bekræfter det grundlag, som det her må hvile på. Det ville være trist, hvis Danmark skulle være placeret et andet sted end dér, hvor vi er nu. Det ville næsten ikke være til at holde ud at læse om i udenlandsk presse, eller i dansk for den sags skyld, hvis Danmark ikke havde den samme klare holdning som de 13 andre EU-lande plus Norge, USA og Israel – en holdning, som for den sags skyld i virkeligheden også er sammenfaldende med FN's generalsekretærs.